

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΩΣΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΘΟΥΣ

Ο Άνθρωπος αποτελείται από σώμα και ψυχή. Και το μεν σώμα είναι γνωστό σε όλους μας, ότι έχει αρχή και τέλος, διαλύεται στα εξ' ων συντέθηκε και επανέρχεται στο χώμα, γιατί από χώμα πλάστηκε και σε χώμα καταλήγει.

Η ψυχή όμως είναι αθάνατη.

Η αξία του ανθρώπου, έγκειται όχι στον οργανισμό του ανθρώπου, όχι στο σώμα.

Το σώμα είναι το φόρεμα της ψυχής, ο ναός της ψυχής. Και υπάρχει σχέση ανάμεσα στην ψυχή και στο σώμα του ανθρώπου.

Η Ψυχή είναι βασίλισσα και το σώμα είναι το ανάκτορο, μέσα στο οποίο κατοικεί η βασίλισσα.

Όταν όμως ανατραπεί αυτή η σχέση και η βασίλισσα καταστεί υπηρέτρια και η υπηρέτρια γίνει βασίλισσα, τότε έχουμε σήψη και διαφθορά, έχουμε απώλεια.

Και για μεν το σώμα φροντίζουμε, όταν κουράζεται να το ξεκουράζουμε. Όταν κρυώνει να το ζεσταίνουμε, να το δροσίζουμε.

Και ακόμη το στολίζουμε, το περιποιούμαστε, το προσέχουμε.

Δεν πράττουμε όμως το ίδιο και για την ψυχή μας. Και η ψυχή, έχει τις δικές της ανάγκες.

Όχι βέβαια υλικές, αλλά πνευματικές ανάγκες.

Όλοι μας θέλουμε να είμαστε καλλωπισμένοι. Όλοι μας θέλουμε να φοράμε ωραία ενδύματα.

Όλοι μας να φοράμε κοσμήματα και να εντυπωσιάζουμε.

Ναι αλλά αυτά για το σώμα. Αλλά και η ψυχή έχει τα στολίδια της. Ποια είναι αυτά;

Είναι οι αρετές: είναι η ειλικρίνεια, η τιμιότητα, η αγνότητα, η απλότητα και η ταπεινοφροσύνη.

Είναι η αγάπη και η προσφορά στον συνάνθρωπο και η αλληλεγγύη. Όλα αυτά συντελούν στην ομορφιά της ψυχής, την καλοσύνη.

Τι να τα κάνουμε όλα τα πλούτη του κόσμου, όταν χάσουμε την αθάνατη ψυχή μας.

Αγωγή γενικά είναι η σκόπιμη ενέργεια των ενηλίκων, προς τα αναπτυσσόμενα άτομα για ν' αναπτύξουν τη σωματική, πνευματική, κοινωνική, ηθική και αισθητική όψη της προσωπικότητάς τους. Να τα βοηθήσει να αυτοπραγματωθούν και να ενταχθούν στο φυσικό και ανθρώπινο περιβάλλον όπου ζουν.

Είναι οι ενέργειες και οι προσπάθειες, που καταβάλλουν οι ενήλικοι με σκοπό, να προσφέρουν στο παιδί την κατάλληλη ψυχοπνευματική και πνευματική ανάπτυξη για να μπορέσει να ενταχθεί σωστά στη κοινωνία.

Ο Αριστοτέλης διακρίνει, τρία στάδια ανάπτυξης της σωστής αγωγής.

Πρώτον την σωματική, δεύτερον του ενστίκτου ή της κατώτερης αισθηματικότητας και τρίτον την ανάπτυξη της διάνοησης.

Για την ηθική αγωγή, ζητά να ληφθεί πρόνοια από την νεαρότατη ηλικία του ανθρώπου, ώστε να κατευθυνθεί στην πορεία του βίου του, με σωστές και υγιείς αντιλήψεις για τη ζωή, την κοινωνία, και τον συνάνθρωπό του, αποσκοπώντας με τις πράξεις του στο κοινό καλό.

Είθε λοιπόν και στις μέρες μας, να βρεθούν ισάξιοι δάσκαλοι του Αριστοτέλη και ηγήτορες, αν όχι στο μέγεθος της ανεξέλεγκτης ευρυμάθειάς του, τουλάχιστον προς την "καλή και αγαθή" (με την ενόραση "αξίας" σκέψη), που να αφορά τη σωστή, αποδοτική αγωγή των νέων.

Η παιδεία είναι η κοινωνική λειτουργία, που παρέχει γνώσεις και αξίες στον άνθρωπο με στόχο την ηθικοπνευματική και κοινωνική του ολοκλήρωση.

Η θεσμοθετημένη μορφή παιδείας, που παρέχει η πολιτεία στους πολίτες άμεσα, ως κράτος ή έμμεσα, με ιδιωτικούς φορείς, προσανατολίζει επαγγελματικά και κοινωνικοποιεί το άτομο.

Κατά τον Πλάτωνα, η σωστή διαπαιδαγώγηση και η διαμόρφωση του ήθους, δηλαδή του χαρακτήρα του ανθρώπου, πρέπει να γίνεται από μικρή ηλικία.

Στην παιδική ηλικία μπορούν να τεθούν οι βάσεις, για την εξέλιξη της προσωπικότητας του ανθρώπου.

Επομένως το ήθος του ανθρώπου διαμορφώνεται ανάλογα, με το πως έχει εθιστεί από μικρή ηλικία να σκέφτεται, να πράττει, να συναισθάνεται, να αντιδρά.

Επί πλέον σημαντικό παράγοντα στη διαμόρφωση του ήθους ενός ανθρώπου, διαδραματίζει η κοινωνία.

Η διαφορετικότητα που παρουσιάζεται στις κοινωνίες των χωρών ανά το παγκόσμιο, έχει επιδράσεις στη διαμόρφωση του ήθους, του κοινωνικού συνόλου.

Διαφορετικό ήθος και Ηθικά κριτήρια θα έχει ένας άνθρωπος ο οποίος ζει στην Ανατολική Ευρώπη, με έναν άνθρωπο που ζει σε μια τριτοκοσμική χώρα στην Αφρική.

Ακόμη και μέσα σε μια κοινωνία παρατηρούνται άνθρωποι με διαφορετικό ήθος.

Συνεπώς οδηγούμαστε στο συμπέρασμα, ότι το ήθος διαφέρει από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Κάτι το οποίο κάποιος θεωρεί ηθικό, για κάποιον άλλο μπορεί να μην είναι ηθικό.

Πηγή: Από το βιβλίο μου: "Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ ΤΟΥ"

Με εκτίμηση

Δημήτριος Μητρόπουλος